

Ἡ Πανήγυρις τῶν Ἀγίων Πάντων στό Ἄγρινιο

«Μόνο ἂν γίνουμε παιδιά, ἂν ἐπιστρέψουμε στή χαμένη μας παιδική Ἀθωότητα καὶ Ἀγνότητα, μόνο τότε ἔχουμε ἐλπίδα νὰ εἰσέλθουμε στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καὶ νὰ μείνουμε γιὰ πάντα στήν Ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ».

Μ' αὐτὸ τὸ κεντρικὸ μήνυμα ξεκίνησε καὶ ὁλοκληρώθηκε ἡ διήμερη προσκνηματικὴ μας ἐξόρμησις τὴν 5/18 καὶ 6/19 Ἰουνίου 2011, στήν πόλη τοῦ Ἄγρινιου, πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων Πάντων.

Μὲ τὴν Εὐχὴ τοῦ Πολυσεβάστου Γέροντός μας Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τὴν Εὐχὴ καὶ Εὐλογία τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος ἠγεῖτο τοῦ Προσκνημάτος, μία ὁμάδα 50 εὐλαδῶν προσκνητῶν ξεκινήσαμε τὸ Σάββατο 5/18 Ἰουνίου 8.30' π.μ. ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης μὲ προορισμὸ τὴν ὁμορφὴ πόλη τοῦ Ἄγρινιου, προκειμένου νὰ συνορθάσουμε μὲ τοὺς ἐκεῖ Ἀδελφούς μας τὴν μνήμη τῶν Ἀγίων Πάντων.

Ἰδιαίτερη εὐλογία γιὰ τὴν προσκνηματικὴ μας ὁμάδα ἦταν καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Σεβαστῆς Γεροντίσσης Ταξιαρχίας, Καθηγουμένης τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς μὲ τρεῖς Μοναχές, καθὼς καὶ ἡ συμμετοχὴ δύο Μοναχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς μας Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ τῆς ἀντιπροσωπείας Μοναζουσῶν τῶν Ἱ. Μονῶν Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν καὶ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Ἀφοῦ περάσαμε τὸν Ἴσθμὸ τῆς Κορίνθου, κάναμε τὴν πρώτη μας στάση στὸ Αἶγιο, στὸν Περίλαμπρο Ἱ. Ναὸ τῆς Παναγίας τῆς Τρυπητῆς, προκειμένου νὰ προσκνηθῶμε, νὰ προσευχηθοῦμε καὶ νὰ πάρουμε δύναμη καὶ εὐλογία ἀπὸ τὴν χάρι Της.

Προσκνηθήσαμε τὴν Θαυματουργὴν Εἰκόνα τῆς ἐναποθέτοντας ἐκεῖ ὅλες τὶς ἰκεσίες καὶ εὐχαριστίες μας καὶ

ἀναχωρήσαμε συγκινημένοι
μὲ τὶς καρδιές μας γεμάτες
γαλήνη καὶ εὐφροσύνη.

Στὴ συνέχεια τῆς διαδρο-
μῆς μας θὰ ἦταν μεγάλη
παράλειψις ἐκ μέρους μας
ἐὰν δὲν ἐπισκεπτόμασταν
καὶ δὲν προσκυνούσαμε
ἕναν ἀπὸ τοὺς Μεγαλύ-

τερους Ἁγίους τῆς Πίστεώς μας, τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Ἀνδρέα, τοῦ ὁποί-
ου τὴν Τιμία Κάρα καὶ τμῆμα τοῦ Σταυροῦ, πάνω στὸν ὁποῖο σταυρώθηκε
καὶ μαρτύρησε, φιλοξενεῖ ἡ εὐλογημένη πόλις τῶν Πατρῶν, στὴν ὁποία
ἔζησε ἀρκετὰ χρόνια.

Ἄφοῦ προσκυνήσαμε μὲ δέος καὶ κατάνυξη ψάλλοντας ὕμνους πρὸς
τιμὴν του, ἀναχωρήσαμε συνεχίζοντας τὴν πορεία μας.

Στὴ συνέχεια διασχίζοντας τὴν ἐντυπωσιακὴ γέφυρα, ἡ ὁποία ἐνώνει
τὶς πόλεις Ρίου καὶ Ἀντιρρίου, κατευθυνθήκαμε πρὸς τὴν ἱστορικὴ καὶ
ἱερὴ Πόλη τοῦ Μεσολογγίου, ὅπου ἐκεῖ ὁ πολὺ Ἀγαπητός μας Ἀρχιμ. π.
Ἄθανάσιος Ἀγιοκυπριανίτης, ὑπεύθυνος τοῦ Ἱ. Μετοχίου μας τῶν Ἁγίων
Πάντων Ἀγρινίου, εἶχε φροντίσει γιὰ τὸ κατάλυμά μας σὲ ξενοδοχεῖο
στὸ κέντρο τῆς πόλεως, τοῦ ὁποίου τὰ ἔξοδα εἶχε ἀναλάβει ἐξ ὀλοκλήρου
Ἐκεῖνος.

* * *

Ἄμέσως μετὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων στὸ
Ἀγρίνιο, παρατέθηκε τράπεζα Ἀγά-
πης στὸν κῆπο τοῦ Ἱ. Μετοχίου μας
μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Ἀγαπητοῦ μας
Πατρὸς Ἀθανασίου καὶ τῶν συνερ-
γατῶν του, νηστήσιμη μὲν, ἀλλὰ
πλούσια σὲ Φιλοξενία.

Ἡ Κυριακὴ 6/19 Ἰουνίου μᾶς βρῆκε ὅλους χαρούμενους καὶ ἐτοιμοὺς
γιὰ τὴν Μεγάλῃ Ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.

7.30' π.μ. φθάσαμε στὸν Ἱ. Ναό, ὅπου πλῆθος κόσμου περίμενε τὸν
Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κ. Κυπριανὸ καὶ ὅλους τοὺς προσκυνητές.
Συμμετείχαν καὶ οἱ Ἱερεῖς μας Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος ἀπὸ τὸν Πύργο Ἡλείας
καὶ Αἰδεσ. π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης, ὡς καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Ἰωσήφ
Ἀγιοκυπριανίτης.

Ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου ἐνώθησαν οἱ καρδιές ὅλων μας σέ μία, ἀναμέλλοντας ὕμνους, ᾠδές, εὐχαριστίες, ἱκεσίες καί δοξολογίες πρωτίστως σὸν Κύριό μας, στήν Ὑπερευλογημένη Θεοτόκο καί στοὺς Ἁγίους Πάντες, τοὺς ὁποίους ἱκετεύσαμε ἰδιαίτερος γιὰ τὴν Ὑγεία τοῦ Πολυσεβάστου Γέροντός μας Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία ἦταν αἰσθητὴ ἀπὸ ὅλους καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ Προσκυνήματός μας.

Συγκίνηση προκάλεσαν οἱ «λόγοι οἰκοδομῆς» τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας κ. Κυπριανοῦ στὸ τέλος τῆς κατανυκτικότητας Θείας Λειτουργίας, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε γιὰ μία ἀκόμα φορὰ στὴν μεγάλη προτροπὴ τοῦ Κυρίου μας καὶ στὸ μεγάλο Ὅραμα, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ διακατέχει

κάθε Ὁρθόδοξο Χριστιανό, ὅτι δηλαδή «μόνο ἂν ἐπιστρέψουμε στὴν χαμένη Ἀγνότητα καὶ Παιδικὴ Ἀθωότητα, θὰ μπορέσουμε νὰ εἰσελθούμε στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».

Μετὰ τὴν Οὐράνια Τράπεζα ἀκολούθησε ἡ ὑλικὴ τράπεζα Ἀγάπης ἀπὸ τὸν Πατέρα Ἀθανάσιο καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς διακονητὲς καὶ πνευμα-

τικά του παιδιά, κάτω από τὰ πυκνὰ πλατάνια καὶ δίπλα στὴν πηγὴ τῆς Μονῆς.

Τὶς καρδιές ὄλων τῶν συνδαιτυμόνων εὐφραναν μὲ τὶς γλυκὲς φωνοῦλες τοὺς τὰ παιδιὰ τῆς χορωδίας «Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση» ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ δασκάλου τοὺς Πατρὸς Διονυσίου, ὁ ὁποῖος συνόδευε τὰ παιδιὰ μὲ τοὺς γλυκοὺς ἤχους ἀπὸ τὸ κανονάκι του.

Ἡ συγκίνηση ὄλων μας ἦταν ἔντονη.

Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν ἐμφανής.

Ἀποχαιρετιστήκαμε μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ χρόνου καὶ πάλι νὰ συνεορτάσουμε τὴν μνήμη τῶν Ἁγίων Πάντων στὸ Εὐλογημένο Μετόχι μας.

* * *

Εἶχαμε πάρει τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς μὲ ἀνάμικτα συναισθήματα, μέχρι τὴν στιγμή κατὰ τὴν ὁποία ἤρθε νὰ γλυκάνει τὶς καρδιές μας ἕνα ἄλλο μεγάλο Προσκύνημα, τῆς Παναγίας μας τῆς Ἐλεούσας.

Ἡ Ἐκκλησία βρίσκεται μεταξὺ τῶν πόλεων τοῦ Ἀγρινίου καὶ τοῦ Μεσολογγίου, χτισμένη στὴν πλαγιά ἐνὸς ἀπότομου βουνοῦ, ὅπου γιὰ νὰ τὴν προσεγγίσουμε ἀνήλθαμε ἀρκετὰ σκαλιά.

Ἀφοῦ ἀντλήσαμε Εὐλογία καὶ Χάρη ἀπὸ τὴν Ἱερή της Εἰκόνα, ἐπιστρέψαμε στὸ Μεσολόγγι γιὰ νὰ ἐπισκεφτοῦμε τὸ Πάρκο τῶν Ἡρώων.

Μέσα στὸ Πάρκο συναντήσαμε πολλοὺς Τάφους καὶ Προτομὲς Μεγάλων Ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, θαυμάσαμε τὰ τεῖχη πίσω ἀπὸ τὰ ὁποῖα «συγκράτησαν» μὲ ἀρετὴ καὶ τόλμη τὴν ὄρμη καὶ ὄργη χιλιάδων βαρβάρων μερικοὶ Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες Μεσολογγίτες, θυσιαζόμενοι σὰν μία ψυχὴ γιὰ τὰ ἰδανικά «τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας».

Στὴ διαδρομὴ τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὸ Μοναστήρι μας, εἶχαμε τὴν Μεγάλῃ Εὐλογία νὰ ἀκούσουμε ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κ. Κυπριανὸ καὶ ἄλλους «λόγους οἰκοδομῆς καὶ ὠφέλειας», ὁ ὁποῖος παρ' ὅλη τὴν κόπωσή του δὲν δίστασε νὰ τέρψει τὶς καρδιές μας μὲ τὸ νέκταρ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Φθάσαμε στὴν Ἱ. Μονὴ μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὶς 21.30', περισσότερο πλούσιοι καὶ γεμάτοι ἀπὸ τὶς εὐλογίες τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν Χάρη καὶ τὴν Εὐλογία τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἄς μιμηθοῦμε τὸν βίον τους, τὸ φρόνημά τους καὶ κυρίως τὸ ὄραμά τους, τὸ ὅποιο βίωσαν σὲ ὅλη τους τὴ ζωὴ καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀγίασαν.

Ἄς γίνουμε ΠΑΙΔΙΑ σὰν Ἐκείνους.

Ἄς ἐπιστρέψουμε στὴ χαμένη μας Ἀγνότητα καὶ Παιδικὴ Ἀθωότητα ἂν θέλουμε νὰ εἰσέλθουμε στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καὶ στὴν Ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν!

Εἰρήνη Ἀρχοντούλη